

# SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

## A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

### ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 4 frt.  
Fél évre . . . . . 2 frt.  
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

**Nagy László.**

Segéd-szerkesztő:

**Hulinka Sándor.**

### SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,  
Kiadóhivatal:  
városi ház, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések  
küldendők.  
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

### Zeyk Károly és br. Bánffy Albert.

(i.) Szilágy megye ev. ref. vallású híveinek törvényszabta képviselői közgyűlése folyó hó 11-én kezdődőleg Sz.-Somlyón fogja tartani rendes tavaszi közgyűlését.

E gyűlést a tárgyak nagy fontosságán kívül közérdekűvé teszi azon körülmény, hogy az egyházmegye e gyűlés első napján a ref. egyház templomában fogja megülni az erdélyi ev. ref. egyházkerület néhai állam gondnokának, az országos hírvé és áldott emlékü Zeyk Károlynak emlék ünnepét.

Az ev. ref. egyház szokott szertartása szerint d. e. 10 órákor kezdődő isteni tiszteletlen imát mond esperes Nagy L., az emlékbeszédet pedig érkávási pap Diószeghy M. fogja tartani.

Hisszük, hogy nem csak az ev. ref. egyház hívei, hanem a nagy közönség általában fog ez ünnepély iránt érdeklődni. Hisz emlékezhettek még igen sokan városunkban és megyénkben az 50-es évek ama szomorú korszakára, a mikor a haza fiai a köztérrel leszorítva lévén hivatásuknak nem mindig megfelelő munka tere voltak utalva. Zeyk Károly államférfi volt s mint ilyen nevet vívott volt ki magának már a szabadság harc előtt és az alkotmány vissza állta után megint megtalálta a hivatásának megfelelő tért. A két munka idő között azonban hazánk több nagyjaival együtt az ismeretek forrásainak kutatására és a gazdálkodásra volt szorítva Zeyk Károly is. Saját gazdaságán kívül vezette a hazafias jótékonyágban kifogyhatatlan áldott emlékü br. Radák Istvánné sz. gróf Rhéday Klára nagyterjedelmű uradalmainak fő felügyeletét és közvetítője, sőt mondhatnók irányítója volt ama jótékony kéz működésének, a mely mindég megtalálta, hogy hol és miként lehet segíteni úgy, hogy a segély ne bénítsa,

hanem ellenkezőleg öregbítse a segélyt nyeronak önértetét. Ezen minőségében gyakran megfordult megyénkben s városunkban is. Igen sokan emlékezhettek még ama magas, szikár, nyílt homloku, megnyerő modoru férfiura, a ki bárkivel jött összeköttetésbe mindég képes volt lekötelezni.

A 48 előtti nagy fontosságú erdélyi alkotmány küzdelemben ott volt ő is a Kemény Dénes és Szász Károly vezér karában és minden tekintetben csak emelte nemcsak a Zeykeknek általánosan ismert s a haza messze múltjába benyúló lágnló hazaszeretetének hírnevét, hanem felemelkedett szelleme, tiszta s magas szárnyalású értelmének világa és a szív közvetlenségéből sugallt haza szeretete által könnyen és gyorsan a vezérek közé emelkedett. Az alkotmány visszaállta után belügyminiszteri állam titkár, majd Alsó-Fehérmegye főispánja lett.

Azonban sem a 48 előtti alkotmány küzdelem, sem az alkotmány visszaállta után a politikai magas és sok munkát igénylő hivatás nem kötötte le egészen Zeyk Károlyt. Lényének legbensőbb valójában buzgó vallásos ember volt s az ev. ref. egyháznak rendíthetetlen bajnoka. Több egyház megyének lett már mint ifjú ember al-, majd főgondnoka. Azután az országos hírvé nagy-enyedi Bethlen főtanoda főgondnoki székét foglalta el és azt megülte eréllyel, tapitattal, bölcseséggel még akkor is, midőn a főiskola kebelében dúló adáz harc az örvény felé volt sodrandó a tudományok ezen drága édes anyját.

A közbizalom nem is késett a báró Kemény Ferencz és gróf Mikó Imre elhunytá után felkeresni Zeyk Károlyt és megtisztelni őt a protestáns férfiak által elérhető legmagasabb tisztséggel, az állam gondnoki diszes és nagy-

fontosságu hivatallal. És a közbizalom nem csalatkozott. Zeyk Károly ott is egészen tudta magát érvényesíteni szeretett egyháza érdekeiben. Mi a kik gyermek éveinktől kezdve tanultuk e nemes jellemet szeretve tisztelni egész határozottsággal elmondhatjuk, hogy Zeyk Károly a szó szoros értelmében s hivatásának minden terén példányszerű ember volt, kikhez hasonlókban bővölköndend hazánk, nemzetünk és egyházunk: mindenik egyaránt felvirulni fog.

Midőn tehát e helyen is megemlékeztünk ő róla legfőbb ohajtásunk: Emléke legyen áldott mi közöttünk s példája ragyogjon vezető gyanánt előttünk, mint a pusztában bolyongó Izrael előtt a vezető fény sugár.

Ez egyházmegyei közgyűlésnek egyik igen fontos tárgya lesz az esperesi jelentés melyben a legnagyobb részletességgel és leplezetlen nyíltsággal feltárva van az egyházmegye egy évi története. Lapunk szűk tere nem engedi annak egész terjedelmében leendő közlését és sokkal közelebb áll a jelentést tevő espereshez, hogy sem annak bővebb ismertetésébe ereszkehdnem. Azonban álljon itt mégis azon pont, a melyben az egyházmegyei közgyűlésnek bejelentti az egyházmegyének 25 éven át működött s szeretve tisztelt főgondnokának áldott emlékü néhai br. Bánffy Albertnek f. évi február 1-én nem egészen váratlanul ugyan, mindazon által megdöbbentő hirtelenséggel bekövetkező halálát.

A néhai nemes báró szintén állam gondnoka volt és fáradhatatlan munkásságu tagja az egyházkerületnek. — Neve gyakran ott ragyogott az igazgató tanács üléseiben s ügyeinek elintézésére megjelent férfiak között is gyakran mutatta meg az egyházkerület előnöki székén egy tapintatos, higgadt és vezetni

## TÁRCZA.

### Otthon.

Boldog kinek az édes otthon  
Megadja minden óhaját,  
Kinek szívé nem tépi folyton  
A szenvedély mely sokra vágy..  
Szerény hajlék, de érzelmekkel  
Gazdag keblekben szeretet,  
A boldogsághoz egyéb mi kell?  
Nap ez mely áraszt meleget.

Ha zúg a tenger bösz viharja,  
Van egy kikötő a család,  
Híven ölel át, áldó karja  
Felmelenget, nyugalmat ad.  
Ha megcsalódva, csüggedetten  
Elejtéd tompult fegyvered,  
Elismerést találsz csak itten,  
S a lelkesítést itt nyered,

Boldogtalan, kit édes otthon  
Nem vár ha küzdve fáradott;  
Álljon bármely magasló polczon,  
Oly egyedül, oly elhagyott.  
Ha csendesült a nagy tömegnek,  
Hozsánnát zajgó éljene,  
Jön a magány s olyan ridegnek  
Tünik fel fényes élete.

Boldogtalan, mit ér a pompa  
A melytől fénylik palotád?

Parancsodra kész ezer szolgál  
Lesvén ajkad minden szavát.  
S mégis ha nincs, ki nem híredet  
De önmagad szeretni kész,  
Tehernek érzed életedet,  
A fény a hír üres, nehéz.

Ne vivj azért mindent feledve  
Nagy messze fekvő czélokért,  
Tűzzék bár értek majd fejedre,  
Hervadtnak látod a babért.  
Kicsiny körödben szeretteid  
Üdét hahogy munkálhatod,  
Boldogságot teremtve nekik  
Mennysországod lesz otthonod.

Surányi Gyula.

### Szivtelen.

— Elbeszélés. —

Hamvai Sándortól.

(Folytatás.)

### III.

— Lássuk csak mit írhat ez a félbolond Bálint . . . lássuk . . . mormogá fogai közt az alispán s gondosan megtörölte még egyszer a szemüveget s — mint mondani szokta, — újból megnyergelte vele az orrát. Csak tudtam volna, hogy ilyen ostoba ez az én Bálint barátom, hát nem adtam volna a leány kezébe . . . hm. . . Hát hol is hagytuk el? . . . Igen! tehát „ . . . leányod s fiam közt egy Romeó-Julia féle találkozás legyen, ám a mely tragédia helyett vigjátéki lebonyolítást nyer-

jen s az oltár előtt elrebegett „enyém-tied“-del végződjék. Hiszem, hogy e rég táplált óhajtasunk teljesedésbe is mehet könnyen; mert fiam igen tisztességes, komoly és mondhatom elég ügyes fiatal ember is, ki habár naponként öt percznél nem időzik tovább a tükör előtt, akkor is addig csak, a míg megfésülködik — s kinek a nyakkendőkötés (a mai ifjú emberek e közös gyengéje) legkevésbé képezi gondját: mindig megnyerheti egy olyan leány érdeklődését, ki a férfias tiszta jellem, őszinte és hű szívre valamit ad s azokat elibe helyezi. . .“

— Teringettél! mormogott az alispán ur, ez aztán tetszik nekem! Ime hát egy fiatal ember, a ki a nyakkendőkötés helyett lelkének és szívének képzését kultiválja; a ki nem a közepén fésüli a haját s tükörbe ritkán néz, a ki megszökik a szülei háztól (persze erről nem is ír az „öreg“), hogy piktor lehessen s nyolczszáz forintos tanár helyett országghírű művész lesz, akkor aztán ide akar jönni, hogy bele bolonduljon a lányomba! Ennek fele se tréfa; no lássuk hát tovább „ . . . az ugri füles bakkecskéknek, a kik selypitnek mint egy . . .“ (itt sok pont volt a levélben), térdencsuszva mászkálnak a szeretett lény előtt s ajándékba bon-bon czukrokat hordanak magukkal. Ennyi tájékozásul. Ölellek tégedet s családodat és a kicsit csókolom, Tinnyey Bálint! . . . Ühm, vén bolond. Engem ölel s a családomat, tehát a feleségemet s a lányomat csókolja. No megálj! De ni mi van itt hátul. . . . NB. Ez a fiú nem nyughatik már a bőrben, alig várja, hogy indulhasson. Hászen jöhet!

— Papa! szólt egy gyöngéd hang s a félig nyitott ajtón a Malvin báros fejecskeje tűnt elé.

— No mi az? kérdé Domokos ur s a levelet hirtelen az íróasztal boríték papírja alá rejtette.



képes elnöknek képét. Most egy éve azonban — korára való hivatkozással — az államgondnoki hivatalról lemondott. Még akkor nem gondolta volna senki, hogy a testben, lélekben oly erős férfiú olyan rövid idő múlva fog őseinek sirboltjába helyet foglalni.

És most szóljon az esperesi jelentés:

„És most egy nagy halotról kell még megemlékeznem. Br. Bánffy Albert nincs többé. Nem egészen váratlanul jött ugyan e csapás a mennyiben halálát megelőzőleg hosszasan betegeskedett, de mind az által senki sem hitte hogy oly közel van a vég s az erős férfiból oly hirtelen lesz csendes ember. Folyó év febr. 1-én jött a megdöbbentő hír, hogy a nemes báró szeretteinek körében percznyi haláltusa után megszűnt élni. — Egyházmegyénknek 25 éven volt főgondnoka s ha bár ez idő alatt állam gondnoki és politikai hivatás legnagyobb részben távol tartotta tőlünk, — mind az által nem egyszer vett részt tanácskozásainkban s mindég a legnagyobb érdeklődéssel viseltetett egyh. megyénk közügye iránt. A nemes s még emlékében is áldott főgondnok a szó szoros értelmében egész férfi volt. Csaladjának erős oszlopa, hazájának tisztafejű meleg keblű hű fia, egyházának rendíthetetlen s ősi alkotmányát szívós kitartással védő bajnoka. — Ezért olyan nagy a mi veszességünk. Ezért siettem én az általam mindég igen nagyra becsült s mondhatnám szeretve tisztelt főgondnok ravatalához, hogy ott tekintetes Genesi Sándor ehd. megyei algondnok, tekintetes Tamko Bertalan, tekintetes Szathmáry Dániel és tekintetes Somogyi Kálmán urak kíséretében hogy egyházmegyém nevében reá tegyem a nagy halott koporsójára a hálás emlékezet babér koszoruját. Szívem elszorult, ajkam remegett és csak e szavakat voltam képes elrebegni: „kezünket szájunkra téve némulunk el s a sz.-szolnoki ref. egyház megye nevében így tesszük a nagy halott ravatalára az emlékezet babér koszoruját.“ — A mi egyh. megyénk élete a legszorosabban összefügg a Bánffy család multjával mert ők voltak a mi eltalmunk a mult nehéz küzdelmeinek idejében, ők voltak a mi vezértünk az egyh. alkotmány fejlesztésének korszakában. Azért sohajtjuk most is egész áhitattal: báró Bánffy Albertnek, ki a sz.-szolnoki egyh. megyének 25 évig volt főgondnoka, emléke legyen áldott mi közöttünk.

Azonban még nem szakadhatok el az ő emlékétől s kérem a nt. e. m. közgyűlést, hogy midőn főgondnokának emlékezetét jegyzőkönyvileg megörökíteni elhatározza, mondja ki egyzersmint, hogy emlék ünnep megtartását rendeli el. — Az emlék ünnep vagy úgy volna elrendelendő, hogy az minden egyház község-

ben megtartassék, vagy pedig úgy, hogy az őszi közgyűlés alkalmával annak tartási helyén rendeztessék az emlék ünnepély. Én ez utóbbit impozansabbnak s a nagy halott multjához méltóbbnak találom, Ugyanazért az ily értelmű határozat kimondását kérem. Az ünnepély berendezésével, jelesen ünnepi szónok felkérésével az esperesi hivatal volna megbízandó.

## Egyről-másról.

— Heti karczolat. —

(J.) Lapunkat veszély fenyegeti!

Baljóslatu hangon irt levelező lapot vettünk a napokban is, melyben lapunk kiadó hivatalát eltiltotta L. K. nótárius barátunk a lap további küldésétől.

Lám mit nem tesz egy rosszul szövegezett marhalévélnak a karczolatokba történt felvétele.

De reméljük kiengesztelődik, vagy ha ezt nem teszi, legalább ügyelni fog kire bízta a passus kiállítását.

Addig is jobb erk. . . . azaz . . . egészséget kívánunk!

Ne kalandozzunk Nagyfaluba, mikor Rómába is eljuthatunk majdnem — ingyen.

Legalább ezt hirdeti a városháza szellőse bejáratán kifüggesztett plakát.

Budapestről — Rómába és vissza 44 ft.

A mint hírlik, ezt az utat Somlyóról csak egy néhány fiatal menyecske szándékozik megtenni.

A plakátot olvasva eszembe jutott egy pár árverési hirdetés, mely lapunk ez évi első számaiban jelent meg, és a melynek végén ritkított nagy betűkkel volt a végzetes Dobolj szó kiszedve.

Azt hittem, hogy a dobolás ezen parancsoló módon kiszedett alakzata egy új intézkedés, mely szerint az árverési hirdetésben egyidejűleg elrendeltetik a dobolás is.

Jobban szemügyre véve, az bizony a mi köztizetletben álló járásbírónk rosszul kiszedett nevét kívánta jelezni, számoljon erről a korrektor — lelkiismerete.

Nem tudom ki lehet — nekem egy tüzoltó beszélt el.

Elmentek hozzá az egylet küldöttei, hogy csekély adományával járuljon az egylet további fennálltatásához, és az illető urnak az volt a kifogása, hogy a felhívást nem tudja elolvasni — mert nincs elő a pápaszeme, azt pedig megkeresni nincs ideje.

A szóval előadott kérelem tehát süket fülekre talált.

— Már pedig — tette hozzá az elbeszélő — többet köszönhet az illető ur a tüzoltó egyletnek, mint viszont.

Valjon ki lehet?!

Uraim és hölgyeim!

Van-e kedvük egy kis jordán helyesírást olvasni?

menve a legnagyobb nélkülözések között eljuthasson Párisba a modern művészet világába, a hol hosszú szenvedések árán vívta ki magának nevét s a kit mostan otthon büszkeségüknek emlegetnek.

... És arról az arczról senki sem olvasná azt le.

Olyan mosolygó, vidám arc az. Csak a szép vágásu szemekben ég valami ábrándos borongás, valami elrejtett fájdalom fel-fel csillanó tüze; az ajak mosolyg ugyan, de a Malvin szíve azért érzi, hogy annak a mosolygó embernek fáj minden. Fáj a nélkülözés, a megalázás, a küzdelem — mig odáig jutott a hol most van; de azt nem érezte úgy akkor, mert a lázas munka s a küzdelem sikere elkábította lelkét. De most, oh, most fáj az édes anyai, apai szó, — mely az előtt olyan hidegséggel eresztette a nagy világnak; fáj a siker, melyet elért, fáj az ünnepeltetés, mely azoktól jön, a kik addig észre sem vették. . . . Annak a mosolygó embernek nagy fájdalom van a szívében. Azt a nagy fájdalmat csak egy lény tudja meggyógyítani a világon: — Malvin.

— Meggyógyítlak! suttogá a leány s mély érzelemmel telten börtült le a képre. Meggyógyítlak!

Hát bizony a derék alispán ur hiában volt olyan nagyon elbizakodva lélektani ismereteiben.

Malvinnak vidor, látszólag gondatlan kedélye olyan fegyver volt, a melylyel minden feltevéseket legyőzött. A női lélek, a női szív kiismeréséhez az anya szemei értenek csak, de azok se mindig.

Az a sok-sok kosár, a mit a bájos Malvin a nyárszéli arany ifjúságnak osztogatott nem történt minden ok nélkül, de sem a mama, annál kevésbé pedig Domokos ur nem tudták annak nyitját lelteni. Ugyan ki is találná ki egy leány és egy — képes könyv titkát.

Novella-írók sok badarságot találtak ki már, de ilyet még — egy sem.

Pedig az egész szerelemnek nagyon egyszerű története van.

Ime a mint következik:

„Tudomásra hozom!

a szilágy Somyoyi intelegenszajának? hogy — nem is togyok mily, Mővészónk léteszik városoukbon? minek otán na, tapasztalattom által vagyok bátor né. i. közöm ségnek, a legkötűnéen ayálni, a mielő Borbély őszelt — B. J. oraságról, a ző művészete nem csak az hay, hanem még a filvágáshoz is ért? a melik szők-ségtelen volna, hay helet eret vagni.“

Ennek különben az az értelme, hogy Bibárcz János borbély szomszéd bele nyesett hajnyírás közben a Grosz Lőrincz (levél beküldő) fülebe.

Ki hitte volna, hogy ennyire antiszemita, pedig ha azt vesszük, hogy milyen mértékben járul a regále bérlő jövedelmeinek szaporításához mint fogasztó — filozemitanak kellene őt tartanunk.

A Bem-tér valósággal wurstl-prater lett.

Akrobaták, panorámás, állatsereglet stb. estőnként csak úgy zsong-bong a kivilágított piac.

Vajjon e sok kőklerségből ki huzza a legtöbb — sapot?

A közönség bizonyára nem!

Városunknak hnavót másodnapján érdekes vendége leszén.

A Peleskei nótárius jelezte csepü-telegrafon ide jövetelét.

Kiséretében lesznek: qualificalt — juhász bácsik, haramiák, kiket még a mi rendőrségünk sem bánt, — és vassas németek, kiket a magyar ember is elszível, — továbbá tündérek és boszorkányok, még szerecsen is.

Hanem azért nem leszén senkinek sem bántódása.

Adieu!

## Heti szemle.

A nagy-váradí uj püspök. Ipolyi Arnold tette az esküt ő felsége előtt báró Orczy Béla jelenlétében. Este a pápai nuncius fényes ebédet adott, melyen a bécsi érsek, több főpap és diplomata vett részt. Az első pohárköszöntőt a pápai nuncius mondott latin nyelven Ipolyi Arnoldra, azután Ipolyi XIII. Leó pápért írtett poharat, mindkettőt lelkes vívát követte.

A Romániával kötendő új kereskedelmi szerződés végett a miniszter elnök, gr. Szapáry és gr. Széchenyi Bécsbe mentek fel. Az eddig fenn állott kereskedelmi szerződési egyezés a nyáron lejár, ezt szándékoznak újból megkötöni. Románia is nagy áldozatot kíván t. i. hogy gabonáját, marhát sertéseit vám nélkül szállíthassa hazánkon keresztül külföldről.

Vámbery Ármán tudósunk a Konstantinápolyban elhalt Szilágyi Dániel könyv és okirat gyűjteményéről a magyar tud. akademia gyűlésén fontos jelentést tett. E gyűjtemény 6 ládában a konstantinápolyi osztrák magyar nagy követségnél van. Megbízott Vámbery, hogy a gyűjtemény minőségéről és értékéről adjon részletes felvilágosítást, mivel az akademia megszeretné venni. Vámbery állítása szerint Európa egyik várossa sem bír ily szép és értékes gyűjteménnyel.

A belügyminiszter egy körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben megrendeli, hogy a ha-

Egy képes lap, — ugyan az, a mely a művész arczképét közlé, — egy szép másolatát hozta mellékletül egy képnek, a melyet Tinnyey Benő festett, s a mely eredeti és megkapó szépségénél fogva az első babért szerezte a művésznek. Egyszerű tárgya az aratás volt. Három szép paraszt leány aratott a mezőn, azok közt egy — a legszebbik, — Malvin volt. A megszólalásig hű eredetijéhez. Háttérben pajkos legények, távol a falu . . . Szépen ki volt az keré-  
kitve nagyon.

Malvin sehogysem tudta volna megfejteti, hogy mikép került az ő arcza a művész ecsetje alá, ha a mama mindjárt meg nem sugja, hogy az a Tinnyey Benő a Faázi Domokos legjobb barátjának fia s az arczképet, melyről a másolatot vehette, ők maguk küldték meg a családnak emlékül.

A mama és tata ezt bizony hamar elfelejtették, de Malvin ez által figyelmes lett a művészre.

Semmi legkisebb ujdonság sem került el figyelmét, a melyet a lapok Tinnyey Benőről hoztak. Az mind érdekelte őtet. Minden dicséret, elismerés, a mit művész ecsetjével vívott, Malvinnak is megdobogtatá szívét. Az pedig gyorsan követte egymást.

Malvin érezte, hogy ő ennek a művésznek ideálja; ő érte küzd magasabb célja után; tudta, hogy el fog jönni az idő, a mikor ez a művész megjelen majd és feltárja szívét, lelkét. . . . Ki fogja vallani, hogy érte küzdött s letépi fejéről a babért, hogy osztozzanak meg rajta.

És Malvin szó nélkül várt. Szíve titkát senki sem ismerte; csak szívébe zárta azt. Még sohasem látta a művészt s úgy rémlett neki, mintha már régen ismerné, mintha gyakran megjelenne álmaiban az a bus komor, nemes vonásu arcz és számon kérné, hogy gondolataiban jutott-e hely az ő számára is?

És Malvin várt. . .

(Folyt. köv.)



tóságok és testületek egymás közt váltandó portómentes leveleiket magyarul kötelesek czimezni.

Bulgáriában Sándor fejedelem semmiképpen nem akarja elfogadni — Oroszország határozott ohaja dacára — hogy Kelet-Rumélia kormányzója csak 5 évre neveztesse ki. Görögország még mind hadi lábón áll s az európai nagyhatalmak intéseinek sem hajlandó engedni.

Bismarck herceget Vilmos német császár s az uralkodó ház többi tagjai meglátogatták és születés napján saját otthonában üdvözölték.

Az északamerikai államok kétszer volt elnöke Grant Ulisses emlékiratait és leveleit hátra maradt özvegye kiadván, az első kötetért — a mi pénzünk szerint — 450,000 frt tisztelet díjat kapott.

## Gyermekek színház.

A sz.-somlyói községi iskola tanító-testülete a múlt évhez hasonlóan f. évi ápril 4-én is rendezett egy kellemes estét a közönségnek, mely a szellemi siker mellett hiszünk, szép anyagi eredménnyel is végződött s így a szegénysorsú iskolás gyermekek sorsán minden esetre sokat segített. Sok volt azok száma, kiket az apró művészek iránti érdeklődés ezuttal a színházba csalt s örömmel regisztrálhatjuk, hogy a komédiába csalogató rekedt hangu trombita és püffögő nagy dob, meg a panorámába csalogató érzékeny verkli hang sem birt anyagi varázs erővel jó izlésű közönségünkre, hogy a színház színültig meg ne teljen. És a ki eljött, nem vitt rossz emléket magával s az aggódo mamák és papák arcai is kiderültek, a mint az apróságok minden szinpad lámpa láztól menten folyékony és értelmes hanghordozással, ügyes taglejtésekkel eljátszották az első jelenetet, a mely így tovább a két egy felvonásos darab végéig pompásan ment; sőt egy némelyik valóságos „művészi“ hajlamokat árult el. Hogy melyek és kik, azt elhallgatom. A közönség legyen az illetékes kritikus, mert gyermekekkel szemben ennek helye nem lehet; mert bármennyire is sajnálkozzak azon a rideg rigolozón, a ki egy paedagogiai czikkben végtelen hűvel megtámadja a gyermek színelőadásokat mint a „világi hiúságok magvetőjét“, azt be kell látnunk, hogy a névszerinti kritika a saját apróságokkal szemben néha elfogult papák s mamák közt „rossz vért“ csinálna s félre magyarázása adna okot; a gyermekek között pedig az irigység, egyenlenség, elbizakodottság s más ilyen káros érzelmeknek szolgálna termő talajul. Így csak a szereplők megnevezésére szorítkozunk. „A gyermekbál“ című vígjátékban Szilágyi Ilona, Balogh Ilona, Bogdán Irma, Nagy Margit, Ruzska Zoltán, Páskuj Dezső, Papp Simon, Somogyi Aladár; a „Gazdag rokon“ című szintén egy felv. vígjátékban pedig Halmágyi Csilla, Juhász Minka, Lászlóffy István, Szabó Tilda, Görgei Piroksa, Porjesz Sándor szerepeltek. Az apró műkedvelőknek sugóra sem volt szükségük s e tekintetben a nagyok igen sokat tanulhatnak tőlük; ám azért az előadás szépen s minden fennakadás nélkül folyt le. — Kaptak is virágcsokrot elegend; maga Bogdán Istvánné urnő hat igen szép bouquet-t dobott fel a legjobb szereplőknek; volt taps és volt ujjazás, de sőt kihívások is, mikor az apróságok hűségesen megjelentek megköszönni a közönség kitüntetését. A két színdarab közt Simon Tinka Brüder Háni, Balogh Lajos és Szilágyi Sándor csinosan sikerült párbeszédet mondtattak. A Blaboli Anna VI. oszt. növendék betegsége folytán Grünbaum Mariska „Szilágyi Erzsébet“-et szavaltta Aranytól. Voltak összehangzatos énekek is, melyeknek sikeréért Gyenge József tanító urat, mint fáradhatlan és szakavatott karmestert illeti a dicsőség. Aszalós Jánosné urnő, Páskuj Anna és Farkas Etelka kisasszonyok, mint szeretetreméltó s gyöngéd rendezők váltak ki, kik semmi fáradságot nem kíméltek az estélyi sikerért; azért úgy a szülők, mint a közönség osztatlan dicséretét méltán megérdemlik. Ám az előadás sikere leginkább magára a közös iskolára vet fényt, melynek buzgó igazgatója és tanító társai odaadó szorgalommal munkálkodnak azon, hogy az a kor színvonalán állhasson. Ez a legszebb bizonyítéka annak, a melyre úgy az igazgató, mint tanító társai büszkék lehetnek.

S—r.

## Különfélék.

\* A szilágy-somlyó vidéki gazdasági-egylet igazgató választmányja azon lótenyésztő gazdákat, kik az egyleti csikóménésbe csikóikat bejelentették értesíti, hogy elegendő csikó bejelentve nem lévén az egyleti ménés ez idén felállítva nem lesz. Sz.-Somlyó, 1886. ápril 4-én, az igazgatóság megbízásából Bölöni Sándor, titkár.

\* **Ipolyi Arnold**, az ujonnan kinevezett nagyvárad püspök márczius 29-én d. e. 9 órakor tette le ő felsége a király kezébe az esküt, melynél Orozy Béla br. ő felsége személye körüli miniszter is jelen volt. A püspök urat Bubics Zsigmond nagyvárad apátkanonok ráatóti prépost kísérte fel a várba; ő felsége örömet fejezte ki a fölött, hogy a püspök ur egészségi állapota helyreállott és ismételve hosszabb kihágatáson fogadta. Ugyancsak délelőtt fél 12 órakor ment végbe a nunciatura kápolnájában az ünnepi professió fidei, a melyen Vanutelli pápai nuncius is jelen volt. Este 6 órakor a nuncius fényes ebédet adott az új püspök tiszteletére.

\* **Népmozgalom.** Városunkban a folyó év első negyedében születtek és elhaltak száma a következő: rom. kath. született fiú 11, leány 8, összesen 19, meghalt férfi 4, nő 8, összesen 12, szaporodás 7. ev. ref. született fiú 9, leány 3, összesen 12, meghalt férfi 9, nő 7, összesen 16, apadás 4. gör. kath. született fiú 7, leány 7, összesen 14, meghalt férfi 4, nő 3, összesen 7, szaporodás 7. Izraelita született: fiú 1, leány 3, összesen 6, meghalt férfi 2, nő 2, összesen 4, szaporodás 2. Átlag született 51, meghalt 39, szaporodás 12.

\* **Táncztanítás.** Tóth Soma régi elismert táncmester, ki a legnagyobb városokban is sikerrel működött közelebb Zilahról városunkba érkezett. Ajánljuk őt melegen a közönség figyelmébe.

\* **Küldöttségileg** fejezte ki a helybeli önk. tüzoltó egylet főparancsnok Virág Lajos elnöksége alatt köszönetét városunk derék polgármestere előtt f. hó 4-én azon alkalomból, hogy e város képviselő testülete az egylet jövő fennállatása érdekében évenkénti 100 frtot szavazott meg segély képen, és 50 frtot évi gépész fizetésére ugyan ekkor köszönet nyilvánított polgármester Gencsy Sándor urnak is, ki is e közgyűlés ezen határozatának meghozatalában egész jóakarattal működött közre, és ki már több ízben bebizonyította, hogy az egylet iránt mindég meleg érdeklődéssel viseltetik, erre polgármester ur ismételve azon érzelmeinek adott kifejezést, hogy az önk. tüzoltó egylet érdekeit jövőben is szívében hordozza.

\* **Halálozások.** Városunkban ez év márczius havában elhaltak: Fagyas Juliánna 60 éves, Zsellér Mariška 7 napos, Varjasi Katalin 20 éves, Kádár Róza 15 éves, Puska Matild 7 napos, Fülke József 14 napos, Posta János 59 éves, Kerekes János 22 éves, Dámsa Juon 4 hónapos, Rózenberg Lina 21 napos, Glück Géza 6 hetes.

\* **Nyilvános beszámoló** a f. hó 4-én tartott gyermek színelőadás anyagi eredményéről: 204 beléptijegynek s a fennmaradt kellékeknek elárúsításából be, folyt 56 frt 85 kr; felülfizetésekből pedig 7 frt 10 kr, összesen 63 frt 95 kr. Ezen összegből kiadott a színház helyiség bérletért, világításra s más vegyes szükségletekre 19 frt 90 kr, maradt tehát tiszta bevétel 44 frt 5 kr, mely összeg a szegény tanulók segélyezésére lesz fordítandó. A fenirt felülfizetésekhöz hozzájárultak becses adományokkal: nagytiszt. Nagy László iskolaezkei elnök 1 frt 60 kr, Barabás Károly 1 frt 60 kr, Erdődi Sándor 90 kr, Réner Alber 60 kr, Juhász Józsefné 50 kr, Tapody Tamás 40 kr, Virág Lajos 40 kr, Ruzska István 30 kr, dr. Kálmán Ignác 20 kr, Lukács Gusztávné 20 kr, Porjesz Sámuel 20 kr és X. X. 10 krajczárral. Fogadják mindazok, kik a fenti összeghez filléreikkel hozzájárultak becses adományaikért, a szegény tanulók nevében a t. anitőtestület hálás köszönetét. Szilágy-Somlyón, 1886. ápril hó 7-én Bogdán István, igazg. tanító.

\* **Igy kellene eljárni nálunk is.** A hernyózást, ha kellő erőlytel nem eszközöljük, úgy maholnap csakis festve láthatjuk a gyümölcsöt. Köztörvényhatóságaink figyelmébe ajánljuk a francia közgazdasági miniszter alábbi rendeletét. 1. Minden birtokos és bérlo tartozik területén a hernyózást márczius 31-ike előtt keresztül vinni, telkén és földén levő minden fákat, bokrokat, sövényeket lenyesni, úgy szintén azt tartoznak tenni a magános és állami erdők kezelői. 2. A lenyesett galyak a lárvákkal együtt a községtől egyáltalán minden tűzveszélyes tárgyolt távollevő helyen elégetendők. Április 1-én a mezei rendőrség sommás szóbeli per után támadja meg mindazokat, kik jelen rendeletnek eleget tenni vonakodnak, a köztörvényhatósági tisztviselők pedig utasíttatnak, hogy a hernyózást makacsok költségére haladéktalanul eszközöljék.

\* **Fegyvergyakorlatok.** A honvédelmi miniszterium rendelete szerint a f. évi fegyvergyakorlatokra a közös hadsereg kötelékébe tartozó havi díjasok és legénység közt behivatnak az 1881. 1879. és 1877-ik sorozási évfolyambeli tartalékos tisztek; b) önkéntesekből lett oly tisztek, a kiknek szolgálati kötelezettsége a tényleges szolgálatnak huzamos időre történt elhalasztás következtében hét évnél rövidebb időre terjed; c) azon tart. tisztek, a kik az 1885-ik évi fegyvergyakorlatot utánpótolni tartoznak; d) az 1881. 1879. és 1877-ik ében besorozott tart. legénység; e) azon önkéntesek, kik a b) pont alatt jelzett körülmények között vannak; f) azon legénység, mely az 1885-ik évi fegyvergyakorlatot utánpótolni tartozik. A tartalékos tisztek fegyvergyakorlata 4 hétig, a legénységé 13 napig fog tartani. A honvédség kötelékébe tartozók közül behivatnak: a) azon szabadságolt honvédtisztek, a kik a múlt évi fegyvergyakorlat óta nevezettek ki; b) a kik, még mint tisztek fegyvergyakorlaton részt nem vettek; c) a kik a múlt évi fegyvergyakorlat alól felmentve voltak; d) a kik a rendes három évi fegyvergyakorlatban részt nem vettek s erre a folyó évben kötelezve vannak; e) a honvédség legénységei állományába tartozó egyének közül azok, a kik az 1884. 1883. 1881. 1879-ik években avattattak fel és esetleg a hadsereg tartalékából a honvédséghez áthelyezett s az 1873. évi 32. t. cz. 1. §-a értelmében egy fegyvergyakorlaton részt venni kötele legénység is, és a háború esetére tiszthelyettesi szolgálatra előjegyzett altisztek, a mennyiben öt fegyvergyakorlaton még részt nem vettek. A szabadságolt állománybeli honvédtisztek és honvédle génység fegyvergyakorlata 35 napig fog tartani. A tüzér és vontacsapatok tartalékából a honvédhuszár ezredkekhez áthelyezett tisztek a f. é. nyár elején 35 napig külön lovassági tanfolyamra fognak behivatni. A fegyvergyakorlatok alól felmentés csak akkor adatik meg, ha a folyamodványok kellőleg felszerelve az illetékes hadkiegészítési kerületi vagy honvédpáncsnoksághoz a megjelenésre kitűzött határidő előtt legalább is 14 nappal benyújtatnak.

\* **„Vas Gereben“ összes művelnek** füzetes kiadásából a 11—14 füzetek is megjelentek. E füzetek a „Nagy idők nagy emberek“ című tősgyökere magyarországi korrajzot tartalmaznak az 1830. és 1840-ik mozgalmas évekből. Egy-egy füzet ára 25 kr. Megrendelhetők Méhner Vilmos könyvkiadónál, Budapesten, papnövelde-utca 8. szám alatt.

\* **A világ végének** ez évben való bekövetkezését napról-napra inkább és inkább emlegetik. „Bő alkalom nyílik oly embereknek, kik a péntek naptól, a 13. számtól stb. félnek baljóslatu következtetésekre. Hiszen 1848 és 1849 háborús évek voltak, tehát 1886. is ilyen lehet. E mellett más előjelek sem hiányoznak, milyenek a bolygók 1886-ik évi (a régi astrologusok szerint veszedelmet rejtő) constellációja. Ugy nem különben a három borzasztó üstökös, mely felénk közeledve egyszerre néz le az égről fenyegetőleg a földre. Továbbá azon körülmény, hogy folyó évünk a baljóslatu pénteki nappal kezdődik és végződik. Valamint végre ama régi borzalmas jövendölés

„Mikor György Jézust kivégzi  
Márk hallottiból fölkelti,  
Mikor János lesz urnapja:  
Világ végét várd akkorra.“

Es mindez 1886-ban bekövetkezik, kivéve a világ végét; mert addig, míg ez eljön sok egydbbnek kell bekövetkeznie; így többek közt annak is, hogy a görög husvét a kathol.-portestáns husvétal minden évben összeessen; mi az által lesz elérve, ha az öhittiek szintén, mint 1700-ban a protestánsok tették a Gergely-féle javított naptárt elfogadván, az oly régóta fennálló abnormis és a népekre nézve sok tekintetben hátrányos állapotot megszüntetik. . . . Ezzel aztán szerencsésen véget ér egy ó világ, s kezdődik egy új kor, melyben az egyetemes kereszténység együtt ül meg a karácson, a feltámadás és a szent-lélek eljövetelenek magasztos ünnepeit s egymással vetélkedve gyakorolja a keresztény szeretet, a testvéri egyetértés üdvös erőnyeit. Vajha a bolygók ez évi nevezetes constellációja ezt jelentené.“ (R. I.)

\* **A gyümölcsfa ültetésénél** nevezetes körülmény az, hogy a fa gyökerei között üres tér ne maradjon. A gyümölcsfa ültetők figyelmébe ajánljuk a budai svábok ama szokását, hogy az ősszel megázott s ültetés előtt 2—3 héttel negyed részben földdel betemetett gyümölcsfa gödörbe előbb vizet öntenek, arra földet hánynak s belőle ott a gödörbe jó hig sarat csinálnak, aztán ebbe nyomják bele az elültetendő fát, s csak ezután huznak rá száraz földet. Mint állítják itt valamennyi fa megfogán, a minek az a magyarázata, hogy az így ültetett fa gyökerei között üres tér nem marad. Különben a ki a szokott módon ültetve azután öntözi meg ültetett fát, szintén jól teszi, ha a víz beszívódása után a fatövére huzott száraz földet gyöngéden letapossa körös-körül; mert ha netalán az öntözés által üreg lett a gyökerek alatt mosva, így újra rányomul a földre a gyökér.

## A közönség köréből. \*)

Tekintetes szerkesztő ur!

Miután a casino egyesület sem áll a hozzáférhetlenség ama magaslatán, a melyen magokat rendszert oly egyének szokták képzelni, kiket a közvélemény (már t. i. a miénk) azon egyszerű oknál fogva, mert egy vagy más uton vagyonra tettek szert, — szellem óriásoknak tart, — mondom, miután a casino egylet sem áll ezen képzelt magaslaton, azt hiszem, hogy nem követek el szentségtörést, ha ténykedéseimhez hozzá szólva, a t. szerkesztő urat tisztelettel felkérem, mikép jelen soraimnak becses lapjában tért engedni méltóztatassék.

A casino egylet legközelebbi közgyűlése — a választmány ajánlatára — néhány tagot zárt ki kebeléből azon ezimen, mert részvény hátralékosok és részvényhátralékuk bevehetetlen.

Nem vonom kétségbe az egylet azon jogát, mikép a részvény hátralékokat azon esetben, ha a folyóilemlett részvényhátralék rajtok bevehetetlen, kebeléből kizárja, — de már az iránt kétségem van, hogy bíráskodási joga legyen bárkire is kimondani azt, hogy töle a részvényhátralék bevehetetlen, mindaddig, míg ez iránt teljes meggyőződést nem szerzett magának, illetve míg az törvényes uton tett kísérlet után b nem bizonyult, annál inkább oly esetben, midőn ezen argumentummal a tagok kizáratását kívánja megokolni.

Nézetem szerint a bevehetetlen szónak ily mérév kimondása és annak alapján a tagok simplex kizáratása nem egyéb, mint az illetőknek erkölcsi megbélyegzésére irányuló szándék, és az egylet méltóságával össze nem férő eljárás.

De eltekintve ettől, igazságtalan is volt azon határozat, mert hasonló, avagy a múlt 1885. évet megelőző időszakról hátralékban maradt részvényeseket továbbra is megtűrt kebelében. És miért? Talán mert az illetőknél bevehetőnek találtatott a hátralék? Dehogy! Hiszen vannak tagok, kik mint a kizártak nem bírnak más vagyonnal, mint hivatali fizetésökkel.

Miért hát a személyválogatás? Egyszerű a felelet; azért, mert az illetők quasi „grata personak“, — azért mert a casino egylet egy némely tagja érdekesnek tartotta oly egyénnel szemben éreztetni az omnipotentiát, kik — valljuk be őszintén — egyedül csak a sors mostohasága folytán nem voltak képesek fizetési kötelezettségeiknek eleget tenni, — és most, a midőn egy pár „minorum dei gentium“ akadt a horogra, azokon elütik a port, és az egyetlen közbevetett indítványt, — mely szerint az illetők hívasának fel, hogy részvény hátralékaikat 60 nap alatt a különbeni kizáratás feltétele mellett fizessék ki — elvetették és nem hangzott fel további szó, mely szembe állítsa a határozat kimondása által az egyletre háramló nagy előnyöket, a kizárt tagok meghurcoltatásával.

De a mi korhadt társadalmi életünkben már az így szokás, és egy szegényebb sorsu, szerényebb állásu tisztviselő, például ha mindjárt kizárólag szellemi tekintetben keres szórakozást, hogy azt kis társadalmunk javára más uton értékesíthesse — soha sem számíthat a nagyok támogatására, a kik míg egyfelől megkövetelik az illetőtől, hogy szolgálja a társadalmat minden téren, a melyen bizonyos képességgel bír, másfelől jól esik — szerintők a páriákon — minden téren egyet ütni.

Pedig ha jól felvesszük, annyira kevesen vagyunk és e kevesek közül is még kevesebben szolgáljuk kisded társadalmunkat, (mert egy jó nagy résznek lelületét az egoizmus és az egyéni ambitió tölti be), hogy bizony nagyon felfér az összetartás erőnye még azokra is, kiket a vagyonkülönbség válaszfala más tekintetekben el zár egymástól, — és ha a casino egylet példájára azon kezdjük, hogy minden társas intézményünkben kilökdössük egymást, ha kötelezettségünknek nem mindenben felelünk meg pontosan, vajmi csekély eredményre jutnánk.

\*) Ezen czim alatt közérdekkel összefüggő ügyek megvitatására készséggel adunk helyet, de a felelősség a beküldőt illeti. Mi csak annyit jegyzünk meg, hogy néha „summmum jus, summa injuria.“ Szerk.



Aztán feljegyzésre méltó azon következetesség is, melylyel a kizáratási határozat hozatott, ugyanis, hogy kizáratassék az a néhány tag, részvény hátralékuk bevehetetlennek mondatott ki, de azért az egylet ügyvéde utasítva lett, hogy ezen bevehetetlen hátralékokat per útján hajtsa be, ezzel tehát mégis bevehetőnek nyilvánított a kizártak részvény hátraléka, mert annyi bernirtságot csak nem teszek fel az egyletről, hogy behajthatatlan követelések beperesítésével per-költségekre pocsékolja vagyonát.

Ennyit az igazság érdekében, annak kijelentésével, hogy az elmondottak valódiságát — ha kívátni fog — adatokkal is kész vagyok támogatni, mi sem tart vissza ettől, és se károm, se hasznom belőle, ha kénytelen leszek neveket is említeni.

Egy kizárt tag.

CSARNOK

Malta, 22. márcz. 1886.

Tengerparton.

Órákig elülök vitorlákat lesve,  
S ha soká nem látok, úgy kétségbeesve.  
Ezer méter mélység kéklík lábaímnál  
S benn' milliom habocska ide-oda himbál.  
Hetek óta várok hirt a messzeségből,  
Rimánkodom buzgón a még kékebb égtől,  
Hasztalan remélek hirt édes te tőled,  
Hetek óta testvér! semmi hír felőled.  
Dobszó hallszik jobbról; angol erősség ez,  
Angol, skót katona gyakorlatot végez.  
Ezer ágyu torok tátong ki a vízre,  
Oh ezer jaj annak, kire nem csak nézne.  
Kire megszólalna ez a mozsár s ágyu,  
Annak tengeren kül nem kéne más ágyul.  
Gyülöllek hatalom! öldöklő kedvedben,  
Szeretetlen érzés protestáns kebelben;  
Meggyűlöllek egyház! reformata zsarnok,  
Gyülöllek titeket vörös frakkos barmok.  
Megutálom benned, meg az én vallásom,  
Elég, hogy az angolt vasárnap meglássam,  
Egész héten készül hódítani, csalni;  
Benszülötteket lát keze alatt halni,  
S ha jó a vasárnap, ugyanazon kézzel,  
A melylyel ágyut tölt (s vaját eszik mézzel)  
Imára kulcsolja háladatos arczczal,  
Mintha semmi baja sohse lenne harczczal.  
Értem én a harcot védelemből értem,  
Kicsi családom ha kell magam megvédem.  
De hódító, ha vagy! ne legyen vallásod,  
Ne imádkozz' midőn a más sirját ásod.  
Ujra pereg a dobb, jobbról annyit pereg,  
Balról bucsujáró maltai papsereg.  
Harangok hangzanak, cseng, bong quartban,  
quintben,  
S én a gondolíért magam mellé intem.  
— Vigy el a legszebbik egyházatok elé,  
Érzem, áhitatom idegen istené!  
Vigy el oda, a hol kereszteteket hánynak,  
S szentelt viztartóba kezemet bemártads!

S elsiklott a csolnak sok-sok templom mellett,  
Szent János temploma előtt engem letett.  
Beléptem e remek, e művész csarnokba,  
Hol drágaság, izlés vannak fölhalmozva.  
Hol a Rodus sziget lovagjai éltek,  
S mint Málta lovagok belé temetkeztek.  
Soha ilyen szépet, soha ilyen nagyot,  
Isteni másásra senki nem alkotott.  
De mi csoszog lassan? Annyit csoszog benne?  
Mintha Máltaiak régi lelke lenne?  
Papok szüros szemmel, áhitatos képpel,  
Foglalkoznak itten az ördögüzéssel.  
Mert egy gyónószékben épen most mentenek,  
Vétkes asszonyt föl a büntől a páterek.  
Mi volt vétke? Talán megcsalta a párját!  
Angol tisztek házáat nem hiába járják.  
Föloldatik vétke, hiszen gazdag donna.  
Fölöltöztetetik általa madonna.  
Uj ruhát kap a szent szüz Mária érte,  
A mért máltai nő férjét fölcsérélte.  
... S a templom közepén van egy Mózes szobra.  
Tábla jobb kezében, ballal mutat jobbra.  
Tizparancsolatunk van táblára vésve,  
Mind a tiz ki van itt gúnyolva, lenézve.  
Ne csinálj magadnak szobrot, hogy azt imádd!  
Más férjét, se barmát el ne vedd, ne kívánd!  
S aranyszobrot imád a pap, a nép, én is!  
S más férje, vagy nejét kívánja a nép is!  
Ki e rút templomból, itt sincs az Istenem!  
Ki, a szabad rétre, hol a virág terem,  
S fölnezek az égre, bárány felhő gyűlék,  
Vitorla tengeren ingadoz, eltűnik.  
Vihar készül. tombol, haragszik a tenger,  
Pedig a hajókon „jó“ a munkás ember!

Hol vagy Isten tehát? hol is imádjalak?  
Mutassad meg nekem a te templomodat!  
Hiszen a csalónak, szenteskedő gaznak,  
Jobb dolga van nálad, mint tán az igaznak.  
Mit vétett te neked az a matróz apa,  
Kinek el kell menni tengerekre habba,  
Kenyeret keresni otthon való népnek,  
Kiesi gyerekeknek és hü feleségnek?  
Talán nem is vagy te! vagy ha vagy Iste-

nem,  
Legkevesebbet is törödsz te én velem!  
Mert cél nélkül élünk, mindenki láthatja,  
Be kell látnia, ha igazság áthatja.  
A fecske azért van — pusztítja a férget,  
Macska, hogy megegye a sok egérnépet.  
Minden állat czélja meg van határozva,  
Csak az emberé nincs, nincs kiczirkalmazva.  
Mi azért születünk, hogy egymást föl fáljuk,  
Műveltségünk által ezt oda utaljuk,  
Hogy módjával tegyünk. kést egymás nyakára,  
S ezélünk' csak érezzük, kimondani kár a'  
S azért a ki anya gondolja meg jól azt,  
Milyen fájdalokra nevel egy-egy kamaszt.  
S a hajadon, mikor első csókját adja,

Akkor a pokolnak lelkét is eladja.  
Öröm már magában hordja a bánatot  
S csak egy mód van nekünk erre ellenszertül,  
Ha közülünk senki nem vár áldozatot,  
S földre minél kevesb utódunk ha kerül.  
Bogdánovics György.

Szerkesztői üzenetek.

P. L. urnak, Szatmáron. Becses soraira a választ már mult számunk megadta, melyben mind két szép költemény napvilágot látott s hisszük, hogy lapunktól nagybecsü szellemi támogatását jövőre sem méltóztat megvonni. A mi álláspontunkat pedig leginkább azon levél fogja illő világításba helyezni, mely a napokban utra fog kelni. Ezerszeres üdvözet!

P. Helyben. A lapban megjelenő minden közleményért a szerkesztő felelős ugyan, — de a felelősséggel csak is a saját bíróságnak tartozik. A felelettel adósok maradtunk tehát, ám de önnek jogában áll ama közleményre észrevételeit megtenni, s ha az a valóságnak megfelelő adatokkal támogatattik és tisztességes hangon lesz megírva, közáljuk is; ám de mi jól ismerjük azokat, kiktől czikkeket közlésre elfogadunk s így nyugodtak vagyunk e felől is.

Magyari, Varsolcz. Az előfizetési pénzt máig sem kaptam kézhez, éppen úgy még ugyanazon iven feljegyzettét sem. A gyűjtő pedig hallgat. Hogy áll hát a dolog? H.

Hirdetések.

Hirdetmény.

Sz.-Somlyón a „Báthory kör“-ben egy belső telek rajta levő több lakosztálylyal bíró házzal [a Jolbej Kristóf féle] örökáron azonnal eladó. Értesítést ad Jolbej József és alant írott

Tömösváry József.

47. — 2 — 3.

Szilágymegye alispánjától.

3018—1886. k. ig. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Szilágymegye utain, a folyó évben teljesítendő fenntartási és építési munkálatoknak, vállalkozás útján való biztosítása czéljából folyó hó 19-én d. e. 10 órakor Zilahon. a megye székházának tanácskozási termében, szó- és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett, verseny tárgyalás fog megtartatni.

A vállalat útján biztosítandó összes munkálatok értéke 27,217 frt 38 krt tesz, melyből 12,988 frt 16 kr esik fedanyag szállítása, 3948 frt 37 kr korlát építése, 1595 frt 50 kr új műtárgyak építése, végül 8411 frt 50 kr új utvo-

nal építése, ezen földmunka, alapkövezés és fedanyaggal ellátás czéljára.

Az ezekre vonatkozó tervek, költségvetések, előmérési és költség kiszámítások, általános és részletes föltételek, nálam — a hivatalos órákban — érdekelték által megtekinthetők.

Ha az összes munkálatokra megbízható vállalkozó nem ajánlkoznék: úgy azok részletenként és pedig: utszakaszonként vagy utmesterségenként is kifognak adatni.

Fölhivatnak vállalkozni szándékozók, hogy a fenn kitett napon és órában az általuk elvállalni szándékolt munkálatok előirányzatának megfelelő 5% bánatpénzzel ellátva, személyesen jelenjenek meg; avagy jogérvényes írásbeli zárt ajánlataikat — megfelelő bánatpénz csatolása mellett hozzám a versenytárgyalás napja d. e. 10 órájáig annyival inkább nyujtsák be, mert a későbbben beadottak nem fognak figyelembe vétetni.

Az írásbeli zárt ajánlatok elfogadásának feltételéül szükséges, hogy az ajánlat borítékán úgy az ajánlattevő neve és lakása, mint a fővállalni szándékolt munkálat tárgya félre érthetlenül följegyezve legyen.

Zilah, 1886. április hó 1-én.

S Z I K S Z A I,  
alispán.

48. — 1 — 2.

Parádi viz főraktár Szilágymegye részére.

„A parádi savanyú víz”

főraktárát Szilágymegye részére elvállaltam.

Az árakat a következő árban fogom számítani:

|                                 |              |
|---------------------------------|--------------|
| 1 láda egy literes 40 üveg      | 9 frt 60 kr. |
| 1 „ háromnegyed literes 50 üveg | 9 frt 60 kr. |
| 1 „ fél literes 60 üveg         | 7 frt 60 kr. |
| 1 üveg egy li eres              | — frt 24 kr. |
| 1 üveg háromnegyed literes      | — frt 19 kr. |
| 1 üveg fél literes              | — frt 12 kr. |

Üres edényeket a következő árba veszem vissza:

|                                                       |              |
|-------------------------------------------------------|--------------|
| 1 láda egy literes és 3/4 literes üres üveggel együtt | 2 frt — kr.  |
| 1 „ fél „ „ „ „                                       | 1 frt 60 kr. |
| 1 literes üveget                                      | — frt 04 kr. |
| Háromnegyed literes üveget                            | — frt 03 kr. |
| Fél literes üveget                                    | — frt 02 kr. |

Ugyanezen savanyu viz főraktáromban Zilahon t. Kovács László ur üzletében éppen ezen árban megszerezhetők.

Szilág-Somlyón, 1886. ápril hó.

Mély tisztelettel:

Telegdy Márton.

49 — 1 — 3.

Parádi viz főraktár Szilágymegye részére.